

ת"פ 31536/01/20 - מדינת ישראל נגד עדו מיסקין

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 31536-01-20 מדינת ישראל נ' מיסקין

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מאיר לוברבאום תביעות ירושלים	המאשימה
נגד	
עדו מיסקין	
ע"י ב"כ עו"ד גבי טרונשווילי	הנאשם

גזר דין תוך ביטול הרשעה

כתב האישום המתוקן

נגד הנאשם הוגש כתב אישום בעבירות סמים, והוא הודה במסגרת הסדר טיעון דיוני, שלא כלל הסכמה עונשית, במיוחד לו בכתב האישום המתוקן.

מהאישום הראשון עולה, כי סוכנת משטרתית המכונה "שיר", יזמה קשר טלפוני עם הנאשם כדי שימכור לה סמים. הנאשם, שהתגורר במרכז העיר, שוחח מספר פעמים עם שיר, ולבסוף נפגשו סמוך לביתו. בעת הפגישה שהתקיימה ביום 30.12.2019, החזיק הנאשם בכליו קנבים במשקל 4.3769 גרם נטו. בגין כך הורשע בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

על-פי האישום השני, ביום 31.12.2019 בוצעה עסקה בין הנאשם לסוכנת, לאחר שזו פנתה אליו בבקשה לקנות סמים, ובהמשך גם ביקשה לקנות סמים עבור חברתה. במסגרת העסקה, מכר הנאשם לשיר קנבים במשקל 6.0997 גרם נטו תמורת 600 ₪, ובאותו מעמד גם החזיק בכליו קנבים במשקל 4.0448 גרם נטו. בגין אלה, הורשע הנאשם בסחר בסם, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים, ובהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודה.

ביום 31.12.2019 בוצע חיפוש על-פי צו בביתו של הנאשם במסגרת החיפוש נמצאו על גופו של הנאשם סמים מסוג קנבים במשקל 4.1221 גרם נטו, וכן נמצאו בביתו בתוך קופסה סמים מסוג קנבים במשקל 96.18 גרם נטו ו-0.2577 גרם קנבים בכלי אחר. כמו כן נתפסו שקיות חלופה שקופות, משקל דיגיטלי, טלפון נייד, מעטפה ובה 4,300 ₪ וכן רשימת מספרים. בגין אלה הורשע הנאשם בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודה, ובהחזקת כלים להכנת סם, לפי סעיף 10 לפקודה (בניגוד למצוין בכתב האישום ביחס לדבר החיקוק).

מהלך הדיון

עמוד 1

הנאשם נעצר במסגרת החקירה ביום 31.12.2019. כב' השופט סילברמן הורה על שחרור הנאשם למעצר בית מלא ביום 7.1.2021 (מ"י 756-01-20), וערר על החלטת השחרור נדחה ע"י כב' השופט זנדברג יום למחרת, 8.1.2021 (עמ"י 16068-01-20), כך שהנאשם שוחרר באותו יום. ביום 14.1.2020 הוגשו כתב האישום ובקשה לקבע את תנאי השחרור עד לתום ההליכים. ביום 29.1.2020 הורה כב' השופט צימרמן על השמתו של הנאשם בקהילה טיפולית "רטורנו" כחלופת מעצר על-פי תנאי המקום (מ"ת 31554-01-20). בנוסף נקבע, כי ככל שיופרו התנאים, ישוב הנאשם למעצר בית מלא. ביום 6.7.2020 הורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון ללא הסכמה עונשית. ביום 1.2.2021 הגיש הסניגור בקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר נוכח התקדמותו הטיפולית של הנאשם ב"רטורנו", והתנאים הוקלו, תוך שהתאפשר לנאשם לעבוד, עבודה בה מחזיק הנאשם גם כיום.

תסקירי שירות המבחן

ביום 2.2.2021 הגיש שירות המבחן את תסקירו שכלל גם התייחסות לשאלת תנאי השחרור.

מהתסקיר עולה כי הנאשם כבן 26, בן זקונים למשפחה הכוללת זוג הורים, רופאים במקצועם, ו-4 אחים ואחיות. הנאשם גדל בבית נורמטיבי שבו הוריו נעדרו רבות בשל עבודתם. הוא סיים 12 שנות לימוד, התגייס לצבא והשתחרר כעבור חודשיים על רקע אי התאמה. לאחר מכן עבד בעבודות שונות ועת נעצר למד בשנה שלישית לימודי גיאוגרפיה. ברקע ההתפתחות המתוארת, קשיים נפשיים וחברתיים של הנאשם לאורך ילדותו והתבגרותו. לעומת היותו תלמיד מצוין, התקשה מאוד בהיבט החברתי ואף היה נתון להצקות בהקשר זה. במהלך שנים אלו, ביצע שלושה ניסיונות אובדניים. הוא אושפז מספר פעמים בבית חולים פסיכיאטרי, ולאחר שחרורו נותר במעקב ובטיפול תרופתי. הוא החל להתנסות בסמים החל מגיל 20, ומצא בסמים מזור לחרדותיו ומצוקותיו. על-רקע עבודתו בבאר, יצר קשרים חברתיים ולראשונה הרגיש שייכות חברתית. על רקע זה גם החל לסחור בסמים עם חבריו כדי לממן את השימוש העצמי. אשר לעבירות מושא כתב האישום, נטל הנאשם אחריות מלאה למעשים, הבין את הפסול ואת החומרה שבעבירות סחר בסמים, אך לצד זאת, עמדותיו ביחס לשימוש עצמי בסמים אחרות ויש לו נטיה להצדיק שימוש עצמי. אשר לדרך הטיפולית, בעבר לאחר סיום אחד מאשפוזיו, שולב הנאשם ב"רטורנו" לתקופה של שלושה חודשים, אולם עזב את המקום ביוזמתו. במסגרת ההליכים הפלילי כאן (אין לנאשם עבר פלילי), השתלב הנאשם מיוזמתו ב"רטורנו" שם שהה תקופה של 7 חודשים. לאחר מכן עבר לדור מחוץ לקהילה ולעבודה במסגרת מפקחת למשך 5 חודשים. לכל אורך התקופה, התקדם הנאשם בטיפול ושיתף פעולה. יחד עם זאת, שירות המבחן ציין קשיים שונים, בעיקר בפן החברתי, העולים ממאפייני אישיותו ומפילוסופיית החיים של הנאשם. בתום הטיפול ב"רטורנו", הופנה הנאשם להשתתפות בפגישות שבועיות בשירות המבחן, למתן בדיקות שתן לגילוי סמים, לקבוצת NA וכן הופנה ליחידת של"ם להמשך טיפול. הנאשם הביע רצון להשתלב בעבודה, וככל הנראה הוא מחפש עבודה במשמרות, הכוללת גם משמרות בשעות הלילה. שירות המבחן סבר, כי לנוכח מוקדי הסיכוי והסיכון, יש מקום להמשך פיקוח ומעקב אחר הנאשם. כמו כן ציין השירות, כי באופן מעשי, לא יוכלו הוריו להמשיך לפקח עליו במעצר בית מלא לכל אורך היממה, ולכן השאיר לשיקול דעת בית המשפט את שאלת התנאים המגבילים ואת מידת הפיקוח עליהם. השירות לא בא בהמלצה עונשית, מן הטעמים שפורטו לעיל, והצורך בהמשך מעקב אחר התקדמות הנאשם, והתמדתו בתהליך טיפולי.

בתסקיר השני שהוגש בחודש יולי תיאר שירות המבחן את המשך התקדמותו הטיפולית והתפקודית של הנאשם. הנאשם המשיך וממשיך לעבוד בעבודה המקנה לו תחושה של סיפוק רב. נאשם המשיך להתמיד בטיפול לרבות בטיפול פרטני וקבוצתי. שירות המבחן התרשם לחיוב מהמהלך השיקומי שביצע הנאשם ומיציבותו התפקודית של הנאשם וסבר שיש

לבטל את הרשעתו בשל נסיבותיו, וחששו מפני פגיעה עתידית ונוכח תהליך השיקום שעבר. מעבר לכך סבר שירות המבחן שיש להטיל על הנאשם של"ץ בהיקף 300 שעות וצו מבחן.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

הממונה מצא את הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

ראיות לעונש

במסגרת הראיות לעונש שמעתי את מטפלו של הנאשם וכן הוצגו מסמכים שונים. הרושם המתקבל הוא מאדם שיש לו עורף משפחתי משמעותי שהיה עבורו משענת איתנה שליוותה אותו בתהליך הטיפול הלא קל שעבר. המטפל שיבח את דרכו הטיפולית והשיקומית של הנאשם, שבה גילה יציבות.

טיעונים לעונש

ב"כ המאשימה עמד על הרשעת הנאשם ועתר לשלוח אותו למאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות וענישה נלווית. הסניגור עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן.

קביעת מתחם הענישה

עקרון ההלימה - על בית המשפט לגזור את הדין על-פי עקרון ההלימה, שהוא נגזרת של הערכים המוגנים שנפגעו ע"י העבירות ומידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם, ומדיניות הענישה הנוהגת.

אשר לערכים המוגנים - עבירות של סחר בסמים פוגעות בבריאות הציבור ובבטחונו. גם אם מדובר ב"סמים קלים" כבמקרה ובכמויות שאינן גדולות, באופן יחסי, עצם הסחר לכל דורש, מסייע בהפצת נגע הסמים ופגעיו הרבים. בעניינינו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית נמוכה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה - מדובר בעבירות מתוכננות, אשר בוצעו, גם לפי דברי הנאשם לשירות המבחן, כדי לממן את התמכרותו לסמים. לנאשם לא הייתה היכרות מוקדמת עם הסוכנת וגם הייתה לו נכונות למכור סמים לחברתה, ובכך יש ממד של חומרה. מנגד, מדובר, כאמור, בסמים "קלים" ובכמויות שאינן גדולות, יחסית. הנאשם אחראי בלעדית למעשים. בפועל לא נגרם נזק בשל ביצוע העסקאות מול הסוכנת המשטרתית. הנזק הפוטנציאלי משימוש בסמים ומהפצתם ידוע ומשמעותי.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת - בית המשפט העליון ציוונו להחמיר בענישה בעבירות סחר בסמים, ולכן ניתן למצוא פעמים רבות, ענישה על דרך של מאסר בפועל ממש. אלא שבמקרים מתאימים, ניתן למצוא ענישה מופחתת. ברע"פ 7088/20 זוהר נ' מ"י (מיום 21.10.2020) אושר מתחם שבין מאסר קצר ועד 10 חודשי מאסר למכירת קנביס לבגירים. באותו מקרה, החמור בהרבה ממקורו, בוצעו 63 מכירות קנביס לקטינים ובגירים במשקל כולל של 193 גרם תמורת למעלה מ-15,000 ₪. שם נגזר מאסר בן 18 חודשים על הנאשם. ברע"פ 8632/19 כהן נ' מ"י (מיום 5.1.2020) אושר עונש של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות (חלף של"ץ שנקבע בבית משפט השלום), בנסיבות של ריבוי מכירות של קנביס והחזקה שלא לצריכה עצמית. בעפ"ג (י-ם) 21958-07-16 שם טוב נ' מ"י (מיום 9.4.2018) אישר בית המשפט המחוזי מתחם ענישה שבין 10 ל-30 חודשי מאסר בנסיבות של סחר לקטינים ובגירים, והקל בעונשו של הנאשם מטעמי שיקום, כך שעמד על 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

מתחם הענישה - לטעמי, יש להתייחס לכלל האישומים כאל אירוע אחד, בשל הקשר ההדוק שביניהם - זהות המעורבים, סוג הסמים וסמיכות הזמנים. לפיכך, קבוע מתחם שבין חודשיים ועד 12 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - מדובר בנאשם צעיר ללא עבר פלילי. כל חייו תפקד באופן נורמטיבי למרות קשיים נפשיים וחברתיים מהם סבל. הוא סיים לימודי תיכון עם בגרות מלאה, נאבק להתגייס לצבא, אך שוחרר בשלב מוקדם יותר בשל חוסר התאמה הנובע ככל הנראה, ממאפייניו ומקשייו. בהמשך החל בלימודים גבוהים והגיע בהם לשלב מתקדם. לכן, ניתן לתאר את הנאשם כאדם מוכשר ובעל יכולות בתחום האינטלקטואלי. הנאשם קיבל אחריות למעשים, ועבר כברת דרך משמעותית ומעוררת השתאות בכל הנוגע לתהליך השיקומי. אין ספק כי הנאשם התמודד עם קשיים לא מעטים בדרך, אך לא הפר את כללי התהליך השיקומי וכן את התנאים בהם היה נתון, ועשה זאת למרות כל הקשיים. בסופו של יום, התהליך השיקומי שעבר הנאשם לאורך תקופה ארוכה מאוד השתלם, וכיום הוא נמצא על מסלול מועיל ובריא, בהיבט הפרטי, הלימודי והתעסוקתי. לא בכל יום עד בית המשפט לתהליך שכזה, ונדמה, שגם בעיני פרשנות המונח "שיקום" ביחס לתיקון 113, קשה לטעון שאין מדובר בהוצאה מהכוח לפועל של סיכויי שיקום, והוכחת תוצאתם בפועל.

המיקום במתחם - לכן, בשל שיקולי השיקום, יש מקום לחרוג ממתחם הענישה.

אשר לשאלת ביטול ההרשעה - בהקשר זה יש לבחון את שאלת טיב העבירה מחד ואת הוכחת הנזק הקונקרטי מעצם ההרשעה מאידך. מחד עומדת לנאשם לרועץ חומרת המעשים, שברגיל, מחייבים גישה מחמירה, גם בשאלת ההרשעה. מאידך, עומדות לו נסיבותיו ודרכו השיקומית. לפיכך, אשר לתנאי הראשון, ובהסתמך על תקדימים אחרים, ניתן לסיים את ההליכים תוך ביטול ההרשעה. מפנה לשתי דוגמאות של ביטול הרשעה בנסיבות של סחר בסמים: ע"פ (י-ם) 11045-09-18 פלוני נ' מ"י (מיום 3.3.2019) וכן ע"פ (י-ם) 33947-10-17 מ"י נ' קרוקוצקי (מיום 20.3.2018). אשר לתנאי השני, מדבר באדם צעיר ונורמטיבי בתחילת דרכו, שנמצא לקראת סיום לימודים האקדמיים. לטעמי הותרת ההרשעה על כנה תפגע בסיכוייו להשתלב בהצלחה בשוק העבודה, ומאמצי השיקום שלו ראויים לגמול. לכן מורה על ביטול ההרשעה.

גזירת הדין

נוכח הנסיבות גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 400 שעות של"ץ שיבוצעו על פי תוכנית שיגיש שירות המבחן ובפיקוחו. התוכנית תוגש בתוך 30 יום מהיום.

ב. צו מבחן למשך 18 חודשים מהיום.

ג. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים בתוך שנה מהיום.

ד. 2,000 ₪ פיצוי לעמותת אל סם שישולם עד ליום 1.1.2022.

ה. מורה על חילוט המוצגים והשמדת הסמים.

הנאשם הוזר לקיים את צו המבחן ואת צו השל"ץ, שאם לא כן תיפתח שאלת ההרשעה והענישה מחדש, וניתן יהיה להטיל עליו כל עונש לרבות מאסר, הנאשם הבין והתחייב.

זכות ערעור כחוק.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה.

ניתן היום, ז' חשוון תשפ"ב, 13 אוקטובר 2021, במעמד הצדדים.